

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง คุณสมบัติของรองนายกเทศมนตรี

(กรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๓๕๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดสมุทรสาครได้หารือเกี่ยวกับคุณสมบัติของรองนายกเทศมนตรี กรณีนายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จะแต่งตั้งนายสุพล เกตุประยูร ซึ่งมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี แต่เคยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อยตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยเป็นการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งในขณะนั้นไม่ได้กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับเรื่องวุฒิการศึกษาไว้ จังหวัดสมุทรสาครพิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๔๘ นว แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีว่า จะต้องมีความรู้เช่นเดียวกับนายกเทศมนตรี ซึ่งมาตรา ๔๘ เบญจ (๒) กำหนดว่าต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา การที่นายสุพลฯ สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น แม้จะเคยเป็นรองนายกเทศมนตรีตามมาตรา ๔๘ นว แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓ ก็ไม่อาจถือว่าเป็นผู้เคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น ดังนั้น นายสุพลฯ จึงไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อยได้ จึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดสมุทรสาครดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ความหมายของคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” ตามนัยมาตรา ๔๘ เบญจ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายถึง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการแต่งตั้งของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะบรรดาผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นมีหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่นในการอำนวยความสะดวกหรือควบคุม

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสุพลฯ เคยดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อยตามมาตรา ๔๘ อัญญา แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่ไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และไม่เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือสมาชิกรัฐสภา นายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อยจึงไม่สามารถแต่งตั้งให้นายสุพลฯ ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตามมาตรา ๔๘ อัญญา วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ เพราะถือว่า นายสุพลฯ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในเรื่องวุฒิการศึกษา และไม่ถือว่าเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อนตามนัยของมาตรา ๔๘ นว ประกอบมาตรา ๔๘ เบญจ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ความเห็นของจังหวัดสมุทรสาครจึงถูกต้องแล้ว

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งเคยมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ กำหนดความหมายของคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” ตามมาตรา ๓๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่าหมายถึง ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีด้วย ซึ่งมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับเทศบาลต่อไป จึงขอหารือว่าความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้ว มีความเห็นว่า การที่มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้นิยามคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” ให้หมายความรวมถึง คณะผู้บริหารท้องถิ่น มีความหมายว่า ต้องเป็นคณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการบริหารงานเป็นคณะตามที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๘ อัญญา วรรคหนึ่ง^๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่บัญญัติให้นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลได้แล้ว ย่อมเห็นได้ว่าหน้าที่ในการบริหาร

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า คณะผู้บริหารท้องถิ่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๔๘ อัญญา นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายได้ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

ราชการของเทศบาลเป็นของนายกเทศมนตรี ส่วนรองนายกเทศมนตรีเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายเท่านั้น ดังนั้น การบริหารราชการของเทศบาลโดยนายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรีจึงเป็นการบริหารที่แยกต่างหากจากกัน และไม่มีลักษณะของการบริหารงานที่เป็นคณะตามที่กฎหมายกำหนด นายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรีจึงไม่ใช่คณะผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นผลให้รองนายกเทศมนตรีไม่รวมอยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” ตามมาตรา ๔ ดังกล่าว นอกจากนี้ หากได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคสาม^๓ และมาตรา ๔๘ เบญจ (๓)^๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ และมาตรา ๓๕/๑ (๓)^๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ใช้คำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “รองผู้บริหารท้องถิ่น” ในเวลาเดียวกัน รวมถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๘๕ ที่บัญญัติให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ประกอบด้วยแล้ว ก็จะได้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า คำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงรองนายกเทศมนตรีด้วย

สำหรับกรณีนี้ เมื่อปรากฏว่านายสุพลฯ เคยดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองอ้อมน้อยตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งในขณะนั้นอยู่ในระหว่างการใช้บังคับพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กำหนดให้เทศบาลมีการบริหารในรูปแบบคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นก็ได้ และเมื่อเทศบาลเมืองอ้อมน้อยมีการบริหารในรูปแบบผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงมีนายกเทศมนตรีเป็นผู้บริหาร ส่วนรองนายกเทศมนตรีเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือในการบริหารเท่านั้น นายสุพลฯ จึงไม่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อนายสุพลฯ ไม่เคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและไม่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตามที่

^๓ มาตรา ๑๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาล นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว จะต้องไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นหรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๔๘ เบญจ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๓๕/๑

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นรองนายกเทศมนตรีได้ ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงถูกต้องแล้ว

อนึ่ง สำหรับกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้เคยมีคำวินิจฉัยว่า คำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า รองนายกเทศมนตรีด้วย นั้น เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการรับสมัครบุคคลเพื่อเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการแต่งตั้งบุคคลเพื่อให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีอันเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเทศบาลฯ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๐